

...sinh» KHỦNG KHIẾP Ở THỊ NGHÈ

Đầu tư của THANH DIỄN

— Số mai: có mụ Hai bỏ thoi đi
bữa bãi, cho tôi kéo cang rơm.

(CÒN TIẾP.)

[illegible][illegible]

Khi biết được sự thật bà dịnh về đơn tố cáo bọn quỉ sống đã làm hại đời con bà và luôn cả cô Mỹ, nhưng

LUẬT RỪNG

ĐỘC SÙNG

Chuyện dài người Mỹ.
Mấy hôm này trong tin tức ở Đà Nẵng có vài mẫu chuyện

[illegible]

Việt Nam, một nước có nhiều tài nguyên thiên nhiên, nhưng do chế độ thực dân và đế quốc đã bóc lột, nên kinh tế nước ta vẫn còn lạc hậu. Để phát triển kinh tế, nước ta cần phải thu hút vốn đầu tư nước ngoài. Chính phủ nước ta đã có nhiều chính sách để thu hút vốn đầu tư nước ngoài, nhưng vẫn chưa thu hút được nhiều vốn đầu tư nước ngoài. Do đó, chúng ta cần phải có những biện pháp để thu hút vốn đầu tư nước ngoài.

Sự kiện cho thấy, sau cuộc họp người Mỹ đã 5, 6, 8, 10 lần chạy dạt tới VN cần lập hội pháp cho dân phe đối lập của Việt Nam Cộng Hòa, cần bãi bỏ địa phương Bắc, không cần luật pháp của nước họ đang cư trú tại VN.

Việc vào Trung tâm đặc biệt bị Việt là một hành động của nhân dân của họ chiến đấu ở VN. Nam này có luật pháp của họ, cần bãi bỏ không phải bị đưa đầu hàng, đưa vào lực lượng của phe đối lập của họ, cần làm luật pháp.

Đó là sự việc nhân sự không người Mỹ đang ở VN.

(Con cựa)

TRƯỚC THỜI CUỘC

Cuộc vận động của VNCH

Trong lúc các cuộc mít tinh diễn tại Ba Lê giữa tiền Kissinger và phe CSBV, nó chưa thấy một dấu hiệu kết quả gì từ phía VNCH. Nhưng trong đời chính trị ông bất dự vào thảo luận với Hoa Kỳ. Đến -Hạ Nội ngày 26-10 vừa qua, VNCH host một cuộc họp trên phương diện chính trị ngoại giao.

Cuộc mít tinh Kissinger và các nhà thương thuyết Hà Nội

Nhưng rõ một điều khác với lần trước là tiền sĩ Kissinger, một đại diện của Phạm Đương Lâm, trước phải đoán VNCH có cuộc hòa đàm Ba Le, tất cả ba lần, sau những lần tiếp xúc với phe CSVN.

thời gian đang ăn mặt đàm Mỹ—CSBV là đi, họ đi. Những ý nghĩa đích thực chỉ có những người trong họ, vì báo chí hay các quan sát viên không có cách nào hơn, tùy theo thái độ của mỗi phe.

Đó là chưa kể tới sự kiện ông Đôn tặng Ba Lê để đi sứ
ở thủ đô Pháp Người ta không tin ông Đôn tặng Ba Lê để đi
sứ và làm gì, ngoài tin đưa cho rằng ông Đôn tặng Ba Lê để
đi cầu cứu vua đem đi sứ.

Sự thật: cấp thời cho chủ N.uyễn Phú Đức là việc
cải cách mặt đất ở Ba Lê rồi sau đó lên đường sang Hoa Kỳ
Đôn tặng một số mạng khác trong rừng.

Cho thế ông Đôn sẽ gần ông tướng Mỹ. N.uyễn Phú Đức
rất quan tâm cho VNCH để rồi dần dà theo thời thế mà mất.

Ma trờng cũ có nhiều thành VVCH không chấp nhận và không hợp tác và sự quyết liệt của nhân dân miền NV không đáp ứng được sự quyết định tối hậu bao giờ cũng là VVCH, chủ yếu phải Mĩ.

Truyện của TẠ QUANG KHÔI

- 8 -

CHƯƠNG 1

— Am này cứu vớt vua già bùa đó là. Truyền đến
ay tôi là bùa đời. Tôi nghe lễ lại, cũng nói tôi mua một
giá khá cao từ tay một người tôi già.

Nàng thốt đứng dậy tới cái ghế, chỉ chằm chằm ngắm
thời. Nàng cũng đã nghe nói về cái tội của một cái kim tử.
Là sao?

— Là sao? Nó nói về thanh, với:

— Muốn cỡi tôi ngon, thì ngon, tôi phải nấu nước
hãy. Do đó, tôi cũng sẽ một cái kim tử cũng nấu nước, như
thầy. Nước phải là nước của hồng ở giữa trời, đã tra
khối bị nứt vỡ đi.

— Thưa thầy, vậy thầy có phải có một cái bùa
nàng đã nấu nước.

— Lão nói chưa rồi.

— Đứng rồi? Bù cũng có thể biết biết như thế.

Nàng khâm tặc.

— Đây, đây, đây, đây. Các đức truyền của vua Nguyễn
Tuấn bản này tôi chỉ dùng cho các đức truyền của vua
vệ cũng tra trịnh trọng như trong sách đó.

— Thử tôi cho bùa mà sang đây tôi xem, tôi sẽ bùa
điền cách pha trà cho bời, từ lúc đến đây đến lúc trở
thời. Nó chỉ nói làm như là thử cho kỹ để chịu,
thoảng bừa.

Nàng thốt: hỡi:

— Con không thì sang sớm được vớt bùa việc nhà.

— Thì tôi vào gần này được chớ sao.

Nàng ngập ngừng.

— Ông, nếu con không có việc bận...

— Ông, thì bùa này làm được?

— Không có con, chẳng có làm làm là tôi cho xong đi.

— Thì bất chẳng sẽ làm sớm hơn một chút.

Nàng thốt lời:

— Con sẽ sang... uống trà với cụ.

Lão mỉm cười.

— Thì vậy cũng đã, bà.

Nàng cho rằng thốt rằng từ buổi sớm là một cái tôi
thành rồi. Tôi ra nó cũng không cần đến đi được một
phút của bùa. Nàng cũng so sánh lúc Khá với Tao.
Mặt trời này nó như nhiều thì một đêm thì tôi bấy nhiêu.

Chắc hẳn là nàng đã vào vụ như thế bùa bừa. Ảnh cũng
đã nói, à như lúc này vụ như thế bùa bừa. Ảnh cũng
là một người có học được như vậy của hàng tôi thớt, thì
cái tôi chỉ, hành động không khác một cái tôi thớt. Ảnh
thật là bừa bừa, ảnh cũng có một cái tôi thớt, thì
thật là bừa bừa, ảnh cũng có một cái tôi thớt, thì
cái tôi này vụ đó với cùng.

Nàng bừa đi.

— Thưa cụ, thật đi có đáng vậy không.

Ơ ĐÂU XIN CHO BIẾT TIN

☆ LÊ XUYEN

Phần 2

- 74 -

CHƯƠNG 3

A! cái gì vậy hả anh?

Duyên vẫn lắc đầu.

— Nói thật với tôi, chị qua đây với anh này của tôi mới lần này, chị chỉ tới chơi đùa. Liệu anh có thể thông qua một lần không?

Cầm rượu nói:

— Cái đó tôi muốn nói cũng chưa biết được nhưng tôi thấy kỳ, chúng ta...

— Anh đừng nghĩ tới cái này anh nhé! Anh muốn tôi sang đây lại chơi ha? Nếu sao? Người ta thông thì chơi mà chơi lại muốn bắt người ta...?

— Bây thì tôi đi thì không sao.

— Còn tôi qua sao?

— Vậy sao chị lại...?

Duyên vẫn lắc đầu:

— Bây giờ chúng tôi chỉ đi mà nhận hay cũng là không xứng lắm sao? Cái chuyện đi mình nói cũng là theo với anh chứ? Nếu anh biết đi mà một mình lại là cái ta chấp thì mình cũng so là đi một nửa.

— Chúng tôi kỳ... nhưng nó cũng có khác không sao.

— Cũng không sao cả! Rồi đi đi! 1. Nếu chỉ một típ đi đi thôi! 1. Không biết đi mà một mình lại là cái ta chấp đi? Nếu có vậy thì đi thì phải tính chi, tôi đi một nửa với anh chứ, anh vậy đi chi...!

CON NỮA

C À U T À U Ô

TRẦN ĐỨC LẠI

- 119 -

— Đại Tá Tỉnh Trưởng được báo tin. Trưng Tá Hùng đã chết bằng xe đạp qua gần Xứ Chiêm để phản úi !

— Trưng Tá Thước sẽ Lan ngay tới chỗ chết, nâng thể duy để tâng mừng, báo vào báo vào báo ! Bà Chiêm : — Tôi không tin đâu, chỉ làm chết xác đó của Lan, đúng cho nó biết tin này thôi !

Bà Xu Chiêm nói hàng nói đó : — Bày giờ các con hãy đứng dậy rồi ?

— Là Đại Tá Tỉnh Trưởng được về Tòa Hành Chánh để khám tin !

Bà Xu Chiêm nói : — Bày giờ thì đưa con Lan về nhà được không ?

— Trưng Tá Thước hỏi : — Ông ta ở đây hay ở đâu ? Ông ta ở đâu thì tôi báo tin ngay đi.

Bà Xu Chiêm giả nói đại Trưng Tá Thước quay về giúp Xu Chiêm. Xu Chiêm hỏi Trưng Tá Thước : — Các con thông Văn để đi đầu cứu Thước ?

— Mấy đứa tôi đi !

— Ông làm, 26 đứa tôi đi !

— 26 đứa đi ! Sự đúng thì đi !

— Trưng Tá Hùng và Thiệu Tá Vương bắt gặp ở đây

thì trên Trung Tả Tả. Tôi nghĩ Trung Tả Hùng đã chiếm được ông hàng thứ sáu là chết! Tôi hỏi các Trung Tả Hùng đã từ được rồi, đúng hàng Văn ở Ông bên chết...
 Trung Tả Thực đã nói:
 Hùng chết theo thể thông con họ gia gia nữa...
 Ông Chấn từ đó đã nói:
 Trung Tả Thực đã:
 — Để em ra bốn rồi các em mấy nghĩ quá đó để ở đây, để là đưa qua Ông Tả Tinh thì chết...
 Trung Tả Thực nói Ông Chấn ra thời bệnh viện, sắp chết rồi, ông Chấn nói ông Văn Long bên chết là hỏi:
 — Trung Y học còn bệnh Văn và toàn bộ them Mưu các em để ở đây Trung Y biết không?
 Văn Trung Y đáp:
 — Bớt Tả Tinh Trường, đúng cho lấy đầu tay, gần ông Chấn... Trung Tả nói Ông Tả Tinh Trường coi...
 Trung Tả Thực và Ông Chấn mới là Jeep phóng đến Ông Tả Tinh Trường thì Ông Chấn chỉ ra chỉ bắt. Đại Tả Cầm Văn Trường là hình không cho ra vào hết!
 Trung Tả Thực cười nói:
 Ông Tả Đại Ông và em rồi Trung Tả Hùng để giúp Đại Tả Tinh Trường!

Người Quân Cảnh nói:
— Truong Tá để em gọi người lính trực vào thưa lại
đầu.
Lát sau, có lệnh mời Truong Tá Thực và Xu Chiêm
vào. Truong văn Tòa Tỉnh Trường một giây sắc nam sống
sớm, các nhân viên ở Cảnh Sát thuộc ngành giáo nghĩa
đang lấy đầu tay tất cả.
Xu Chiêm đảo mắt nhìn nhận ngay ra sắc của Văn bản
chỉ cho Truong Tá Thực thấy:
(Còn nữa)

Tiểu thuyết CẦU TÀU Ô còn đoạn kết bi thảm. .
Các Bạn nhớ đón đọc phần tiểu thuyết mới của Trần Đức Đại

Sâu mồi

Một tập tiểu thuyết đầy nước mắt, muôn vàn đau thương
đắp dắp trên Ngục Báo Hòa Bình khi Cần Tầu Ô chầm dứt.

EO BIẾN ĐA TÌNH

TÚY HỒNG

[illegible][illegible]

thấp. Tiềm may của tôi mới lập ở đường Nguyễn Huệ
hãy công khai công việc của bà và tôi. Tiềm may sẽ làm
chỉ cần tiền công thôi, chứ không tiền khuê nữa.
Tân quen ai giới thiệu nhé?
Huỳnh Lễ và Tôia:
- May giới thiệu có Hạp để may áo tiềm bị Liềm
đi!
Tân cười:
- Hai tiền tiền công một áo đôi phải không bà Liềm!
Liềm cười:
- Là tôi nói anh gọi vợ gọi, tôi sẽ may áo cho đầu cho
anh hai tiền tiền công.
Rồi Liềm vờ vai:
- Phải không bố? Ừng báo lan như bố đẻ rồi để
tiềm về may áo cho đôi không tiền khuê nữa.
Hạp lung lay mặt:
- Mày trêu?
- Người ta thì bày trêu, mày thì nói ghim.
(Cả cười)

NGUYỄN HỒNG

LÊ HÀNG

- 80 -

CHƯƠNG 5

Phượng hoàng người xướng giả thò ra :
 -- Hứa đại trai thật nhưng không ít may mà chúng nó
 còn may thế này...
 -- Tào văn yếu chúng co tạo, nhưng...
 -- Phượng co mặt :
 -- Nhưng sao ?
 -- Sống với nhau Dung tự làm khổ mình và làm khổ
 Hứa.
 -- Tại sao tự kỷ vậy.
 Dung biện mỗi :
 -- Hứa biết Dung đấy...
 Phượng vỗ tinh :
 -- Đĩ làm sao ?
 -- Đĩ...với Teddy...với...thì không có ép phe.
 Phượng hiểu, nằng thò dài :
 -- Làm sao để anh tự do ?
 -- Bất cứ lúc nào ?
 -- Nhưng anh có tự do người tự
 làm và Mỹ cũng biết anh có đường đi đến cái giường
 nhê khác nhau, anh ít hoặc nhiều thôi.

— Nghĩ là Dung đã phản bội chồng ?

— Với Teddy Dung mới nghĩ đến hai chữ đó. Còn thời còn yêu nhau ở phiá Hư hao gì đó hầu như vì anh chỉ đi làm về nhà và chờ cô Hùng chơi bữa. Tưởng tượng đi lại một cái có cả trăm nghìn thì Hùng là người.

Phượng cất tiếng :

— Phượng biết rồi. Dùng mang hết tiền về cho Hùng đi chày tennis hoặc đi nghỉ tại nhà của ông, đi đánh cầu. Để Hùng được yên chí là một lần chạy tội.

Dung gật đầu :

— Phải ngay sau công được.

Hùng bèn đứng dậy :

— Dùng có cần ăn gì nữa không, Nhung Dung vẫn anh ý. Dùng nghĩ đó là một cách chày ở phiá của dân ta. Ai hiểu Hùng không chịu chày để phiá anh chúng tôi đang yêu vợ khác ? Đang còn chúng tôi sống hay đây là phiá, giống như trước.

Phượng cất mồm :

— Phải không bị nói gì nữa bây giờ dùng s. Thời nó là chi chuyện Teddy biết rồi.

Dung thối :

— Trước thì gặp Teddy Dung vào với Hùng nhất. (t)

thật còn vậy Hùng nhất. Bày giờ thì ...

- Thì sao ?
- Rồi, ngay hôm gặp Teddy mình nói đến lên vào
- Bày Dung thì thật à ?
- Mọi người đều làm, như Phương đã làm. Tính về đầu có phần biết mà lại hay chúng tôi. Bởi cả những người như Việt Mỹ đều vì cả sao ?

... Ngạc nhiên, nói thật là cũng tìm rồi. Cả hai đều có thể nói là người rất trẻ, nhưng cũng rất khôn ngoan và mình đã hạnh phúc trong chuyện rồi hề Phương ?

- Phương làm bạn :
- Người ta cứ để trở thành tài trong thật sao Dung ?
- Được gì đâu :
- Ngay thời điểm Dung là anh ấy đau khỉ, một thầy mĩ Hùng đã đưa ông ra đây. Mấy năm nay Dung thì biết hạnh phúc rất đáng hay một bài nữa :
- Phương làm bạn :
- Rồi hai vợ chồng mình... đến đến nhà rồi nhau có không ?

(Còn nữa)

TÌNH YÊU NHƯ BĂNG SƠ

TỦ DUYÊN

[illegible]

thân người với người đẹp .

- Bận lo đang gấp .
- Thì người ơi, bạn sao không đem giới thiệu em cho người yêu đi em đang mang cơn trong bụng em sợ quên rồi !
- Thì người xuống lầu anh đi. Kê chuyển Đai Lai cho anh nghe .

Thấy không thể phải nói gì với chàng nữa. Rồi cũng em về nhà .

Chau và anh em đi đến ngày nghỉ. Em suy nghĩ, em không thể nói ra bằng lời. Đến em em nhớ anh, em anh thăm đến thì được. Vậy mà bây giờ. Ngồi bên anh tay chân do thừ mà quên lời đi thăm. Nay giờ chúng mình đi một chút chi vậy em nhớ anh đi ? Đợi đôi đôi về là hãy báo anh về để anh biết thì sao anh nói ? Đợi đôi đôi về là hãy về lại các bạn bè bạn chớ để .

Anh cũng không nói gì nữa. Anh chỉ ăn uống em mới phải ăn uống bằng tình anh bình tĩnh lòng nghĩ với người đẹp của anh. Em ghét em bình anh quá chừng Thành ơi !

- Này gì thế người ra vậy ?
- Bỏ muốn làm trái gia hã có bố ?

—Cả là, muốn không tính công mình thì phải biết viết thư để em đọc, nói mình nghĩ tới người khác.
—Thầy dạy người mình yêu viết thư tình cho người khác sao?
— Khi em viết thư về nhà thư em chưa thể về an toàn đâu vai;
— Em thích đọc những lá thư viết à như thế lắm Thầy nghĩ người em viết mất chữ chính;
— Đó sao không tính thì;
— Là từ những cái thức bằng ngôn ngữ cái há hời. Hình như em chưa học em ở trường em. Em học mà người dân ở gọi Thầy?
Thầy nói rồi;
— Một vài ngày mai sẽ bằng trăm nghìn chữ cho em đọc em;
— Em nghĩ em sẽ bằng giữ em em một đống chữ để em;
— Chạy anh quên thì quên em, em muốn đọc thì em được em mà nó là nó là, em mà mới có sự: đây thầy em bằng em em. Quên sao em mà quên.
Thầy nghiêm trọng;
— Thầy, anh nghĩ em em như dùng để anh.
(CON NỮ)

TÌM MỘT NGƯỜI TRONG RỪNG

NGOC LINH

— 73 —

Dù sao chúng tôi chỉ chớng, hai người đi từng xé ở với nhau trong một thời gian khá dài.

Vì chúng tôi đã thiết đãi với nhau vàng, rượu thốmg có cả những thỏi vàng, những miếng vàng, rồi lại là anh ta đã được lòng chúng tôi vàng.

Từ trước đến nay chúng ta chưa biết thông tin biểu hiện của chúng, năng chỉ nhìn thấy bề ngoài, và không hiểu rõng chúng ta thiết yếu như.

Lao ơi ! Hãy đồng ý với anh đi...

Chúng đã nhận người đi một chiếc vàng, vẫn còn phải phải nói với vàng.

— Anh k... em đồng ý !.

Rồi Lao ngừng ngó quặt xuống khác bên cạnh chúng.

Hầu giống nó có cuối trên đôi mắt rồi rời vào lòng một cái thật ngon lành.

Tiếng thở của Lao làm cho Bé S Trăn lo ngại, cảm một cơn buốc vào, nhưn quạu rồi đi Lao say.

— Để cho ông ý người này. Ông có nghĩ một cái thật đi để ông lấy sự yên khỏe.

Trần Trí...

Lao vào chỗ khác nữa thôi.

— Đó là một người xấu xa không xứng đáng. (trong khi nói người.)

Bác sĩ Trần nhìn mặt vợ vai Lao :

— Tôi có đề cho cô đi tránh khu đó...

Ông đáp :

— Tôi cần ra ngoài bình tĩnh nghĩ ngợi giây lát.

Bác Sĩ Trần nhìn Lao ra ngoài, rồi phồng thính về phía bác Ba Long đứng đó, mới hiểu hình như chờ đợi.

Nhìn thấy Bác Sĩ Trần, Ba Long ngạc nhiên :

— Thưa Bác Sĩ, con tôi như thế nào?

Bác Sĩ Trần giờ tay ra hiệu :

— Về đây ngay... Ông Thúc Vị có vẻ tâm sự vì bây giờ không còn vấn đề gì đáng lo ngại nữa cả.

Ồ...

Ba Long thở một hơi dài nhẹ nhõm, rồi : Bà Quay lại nhìn Lao nhìn hăm :

— Nay giờ tôi đứng không bị đẩy... mà không bị nhìn thấy được con tôi, còn nó lại được con tôi tôi giúp mặt, trao đổi về đề không phải là người trong gia đình nhà.

Bác Sĩ quay đầu. Bác Sĩ Trần...

Ồ... Ông Thúc Vị... Ông Thúc Vị... Ông Thúc Vị...

lồng lẩn vào chu đũa cho Bà.
Bác tử Tôn họ tên đây :
— Bà là vợ của chú binh nhân, đã chết tình cờ của Bà được cả Lan như thế này đã một thì sống thì thê lương như thế này, ông Hồng anh được...
Bà Long vẫn còn bức tức. Bà nói với Lan :
— Tôi không cho mày lẩn vào nữa, tao cảnh cáo mày cấm mày !
Lan thì mặt nhợt nhạt, lúc ý nước mắt nóng đã khô là nóng không thể hay biết, là nóng không thông nghĩ mà chỉ gập gang tay thét mồm.
Lan quay lại nhìn ông Bà Long và cô khướu họ Tầm, đã nắm tay và nắm tay.
— Tôi già rồi nó cho tôi cái đầu buồn... trong giờ phút này tôi, còn là vợ của anh Hổu ?
— Vâng...
Lan trầm giọng :
— Tôi sẽ trở về nhà, anh định đi về ?
Bà Long giận dữ la hét :
— Tao đi mày... gập đầu tao không thể có một cái đầu như mày được !
(Còn tiếp)

